

2N REIS

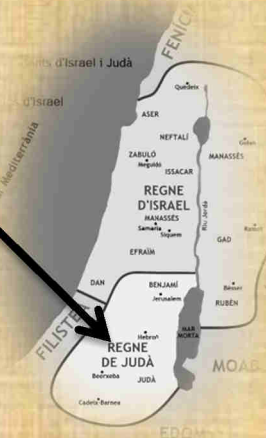
PRIMER TESTAMENT

• **Etimologia:** 2^a de 2 parts d'1 sol document amb l'etapa de la monarquia ("reis") del poble d'Israel. Amb ells conclou la *història deuteronomista* (perquè té llenguatge i teologia del Dt) formada per Js, Jt, 1-2Sa, 1-2Re, que inicia després de la mort de Moisés i acaba a l'exili.

Composició

- **Data:** s.VI a.C. 1ª fase ~587 aC, 2ª fase abans retorn de l'exili
- **Lloc:** Regne de Judà
- **Idioma original:** Hebreu **הַשְּׁנַיִם**
- **Autor(s):** Desconegut, però el redactor final de la història deuteronomista sembla ser el mateix per a Dt, Js, Jt, 1-2Sa i 1-2Re. Com que es tracta de l'època del rei Josies (s.VI a.C.), l'autor deuteronomista podria ser un escriba o un sacerdot seu. Utilitza diferents fonts: "Crònica del rei Salomó", "Crònica dels reis d'Israel", i "Crònica dels reis de Judà" entre d'altres.

2Re

Estructura

- **1Re 17-22. 2Re 1. Final del Regne d'Israel (nord): el cicle d'ELIES.**

- **7 signes** de YHWH a través d'**ELIES**:

Sequera (1Re 17,1); farina i oli (1Re 17,14); resurrecció (1Re 17,22); holocaust (1Re 18,38); pluja (1Re 18,41); baixa foc del cel (2Re 1,10); divideix aigües Jordà (2Re 2,8).

- **2Re 2-13. Final del Regne d'Israel (nord): el cicle d'ELISEU.**

- **14 signes** de YHWH a través d'**ELISEU**:

Divideix aigües Jordà (2Re 2,14)
 Saneja la deu de Jericó (2Re 2,19-22)
 Maleeix nois i dos ossos els maten (2Re 2,23-24)
 Fa brollar aigua del camí d'Edom (2Re 3,13-20)
 Multiplica l'oli d'una viuda (2Re 4,1-6)
 Fa fecunda una dona estèril de Xunem (2Re 4,14-17)
 Ressuscita el fill de la xunemita (2Re 4,27-37)
 Saneja una minestra emmetzinada (2Re 4,38-41)
 Multiplica 20 pans per a 100 homes (2Re 4,42-44)
 Cura la lepra de Naaman, general arameu (2Re 5,8-11)
 Fa flotar al riu el ferro d'una destal manllevada (2Re 6,4)
 Encega un exèrcit d'arameus que el perseguien (2Re 6,15-18)
 Fa una predicció sobre Samaria i es compleix (2Re 6,31-7,20)
 Ja mort, tiren un cadàver al costat del seu i ressuscita (2Re 13,20-21)

- **2Re 18-25. Final del Regne de Judà (sud)**

- 2Re 18-20: **Ezequies** (Sennaquerib intenta envair, però confia en YHWH, 701 aC)
- 2Re 22-23: **Josies** (promou reforma religiosa a tot el regne de Judà, 622 aC)
- 2Re 24-25,26: **Caiguda de Jerusalem** (Nabucodonosor envaeix i destrueix la capital, 587 aC)
- 2Re 25,27-30: **Visió del futur:** un rei de Babilònia treu el rei de Judà de la presó i té cura d'ell la resta de la vida (YHWH no abandona mai)

Gènere literari dominant

HISTÒRIA
(No científica, testimonial)

Idees principals

- La divisió porta a la destrucció.
- Els signes s'han de llegir simbòlicament, no literalment. Si Elies fa 7 signes >> Eliseu fa 14, Déu es multiplica a través dels seus profetes.
- Elies i Eliseu denuncien que el regne d'Israel (Judà) és destruït per no confiar en YHWH.
- Ezequies i Josies fan intents de confiar en YHWH, però Manassès actua pitjor que tots, i l'exili es fa inevitable.

Destinatari

El poble d'Israel, que davant la destrucció de Jerusalem i l'exili a Babilònia (587 aC) necessita comprendre que allò que ha originat tanta desgràcia —la rebel·lió a la Llei de Déu— ve de la idolatria i ambicions de les monarquies.

Cites memorables

- Després de travessar, Elies digué a Eliseu: —Demana què vols que faci per tu abans no sigui endut del teu costat. Eliseu respongué: —Que jo rebi del teu esperit profètic una doble part, la part de l'hereu. (2Re 2,9)
- Eliseu va dir al seu servent: —Dona-ho a la gent i que en mengin. Ell va respondre: —Com vols que reparteixi això entre cent persones? Eliseu va insistir: —Dona-ho a la gent i que en mengin, perquè això diu el Senyor: "En menjaran i encara en sobrarà." El servent els ho va repartir, en van menjar i encara va sobrar-ne, tal com el Senyor havia dit. (2Re 4,42-44)
- Llavors Naaman va baixar al Jordà, va banyar-s'hi set vegades, tal com l'home de Déu li havia dit, i la seva pell es tornà com la d'una criatura acabada de néixer: havia quedat net de la lepra. (2Re 5,14)